

skal indrømme, at det er ikke nogen stor Mængde, det her drejer sig om. Der blev til København i Aaret 1903 af Svineindmad indført i alt 611,199 Kilo, deraf kaseredes ved Efterkontrollen for Tuberkulose 154 Kilo og af andre Aarsager 837 Kilo, tilsammen 991 Kilo. Jeg indrømmer, at det er ikke noget stort Tal, naar det her drejer sig om over 600,000 Kilo, og jeg skulde meget ønske, at vi kunne naa til en Ordning som den af mig antydede. Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem for Rønne vilde være fuldt ud tilfreds, hvis der kunde blive etableret en saadan Ordning, at man ikke daglig eller bestandig forlangte, at disse Varer skulde underkastes en Kontrol her, men at dette skete ved visse Lejligheder. Det var et Tilsyn, der maaske kunde udøves ogsaa i de handlendes Butikker, naar man fra Slagterierne fik at vide, til hvilke Steder deres Varer skulde sendes.

Det ærede Medlem for Rønne mindede mig om den yndige Tid i 1897, da vi stode sammen og holdt de 4 Protestmøder her i København. Jeg mindes ogsaa med Glæde den Tid, og jeg vil haabe, at noget lignende kunde gentage sig. Men saa maa de Herrer ikke komme med saadanne Forslag som disse, der skille os. Hvis et Forslag som det, der nu foreligger, havde foreligget i 1897, havde det været en Umulighed for os i Fællesskab med de Herrer at afholde disse offentlige Møder her i København og i Fællesskab vedtage en Resolution som den, der da blev vedtaget. Naar det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) gjorde mig den Ære at læse et meget langt Stykke op af en Tale, som jeg har holdt her i Rigsdagen for 7 Aar siden, vil jeg sige, at jeg fuldt ud staar paa samme Standpunkt som den Gang. Forskellen er den, at den Gang forelaa det Forslag ikke, som nu foreligger. Havde der den Gang foreligget et Lovforslag som dette, er det sikkert, at min Stilling vilde have været den samme, som den er i Dag. Jeg indrømmer gerne, at vi her i København kun med megen Betænkelse er gaaede med til at opkræve denne Kontrolafgift. Jeg mener, at saa godt som alle vore indirekte Afgifter burde afskaffes. Det gælder ikke alene om den her omtalte, det

gælder navnlig om vore Toldafgifter. Den Mængde indirekte Indtægter, som Staten der skaffer sig, rummer i sig store Uretfærdigheder, og de burde for den allerstørste Del fjernes. Og jeg indrømmer fuldt ud, at en Afgift paa en saa vigtig Fødevarer som denne burde fjernes. Jeg staar endnu paa samme Standpunkt som i 1897, hvor jeg sagde: Jeg forlanger, at denne Afgift ikke maa opkræves mere, vi ville ikke ad denne Vej fordyre et nødvendigt Næringsmiddel for den fattige Befolkning i København.

Men Forholdene ere desværre for Københavns Vedkommende blevne meget forandrede siden 1897. Den Gang havde Københavns Kommune en god Status, da var det muligt for os at skaffe Balance paa vort Regnskab, men nu have vi i en Række af Aar levet paa Regnskaber med Underskud. Vi forelagde i Mandags her i København for Borgerrepræsentationen et Budget for det kommende Aar, der giver et Underskud af 600,000 Kr. De Herrer kunne naturligvis sige: I maa ikke afkræve denne Kontrolafgift. Den er paa Budgettet beregnet til at skulle indbringe Københavns Kommune en Indtægt af 145,000 Kr. Men hvis vi havde strøget den, vilde Følgen være bleven, at i Stedet for et Budget med et Underskud paa 600,000 Kr., maatte vi have forelagt et Budget med et Underskud paa 745,000 Kr. De Herrer maa kunne forstaa, at Københavns Kommunalbestyrelse har et Ansvar for, at Kommunens Husholdning kan føres. Vi kunne ikke lade Kommunens Husholdning gaa i Staa, vi skulle nødvendigvis skaffe Penge til Veje til en stor Række Udgifter, som maa og skulle afholdes. Vi kunne ikke knappe af paa vort Fattigvæsen, vi kunne ikke gøre vor Alderdomsunderstøttelse ringere, der er saa mange store løbende Udgifter, som maa og skulle afholdes. Derfor ere vi nødt til at tage Indtægterne, hvor vi kunne faa dem. Jeg beklager saa meget som nogen, at vi paa Grund af denne uheldige pekuniære Stilling ere nødt til i Øjeblikket at opretholde en Indtægt som disse 145,000 Kr. for Kontrol med indført Kød her i Byen. Jeg beklager f. Eks. ogsaa, at vi i Københavns Kommune ere nødt til at tage meget høje Priser for vor Gas, vor